

Derudover er fremført at have nogle i reserve, der har haft noget med polititjeneste at gøre. Det er ligeledes vores opfattelse, at havnebetjente og toldere (jfr. ordningen i Island) under særlige omstændigheder bør have politimyndighed, og skal være det faste politi til hjælp. De to arrestbetjente bør også kunne udføre polititjeneste efter landfogdens afgørelse. Landfogden afgør, hvor politibetjentene skal have tjenestested.

Man regner med, at politiordningen i det hele taget, som nu er, koster 554 000 kr., der betales af statskassen (360 000 kr.) af politikasserne (6 000 kr.) af kommunerne (157 000 kr.) og af landskassen (31 000 kr.).

Såfremt politiet ordnes som et færøsk landspoliti, er det ikke urimeligt, at landskassen får refunderet en del af udgifterne fra de kommuner, hvor politiet stationeres, idet man må regne med, at kun de kommuner (eller bygder), hvor politibetjentene er, får gavn af denne som ordenspoliti.

Man foreslår, at kommunerne betaler fjerdedelen af alle udgifterne.

I Thorshavn er politiet stationeret i kælderne på byrådskontoret. Der er tale om at opføre en ny politistation (og arrestbygning) anslået at koste 375 000 kr. Mindretallet råder fra, at dette gennemføres og henstiller i stedet, at landsstyret forhandler med Thorshavn kommune, der nu vil indrette den gamle kommuneskole til byrådsbygning, om samtidig at indrette rum, passende til politistation (3 værelser og 3 detentionslokaler).

2. Arrestordningen.

Landfogden bliver arrestleder. Det foreslås på passende sted udenfor Thorshavn, men alligevel nær ved, at opføre en mindre arrestbygning med bopæl for arrestforvareren og 3 celler og 1 arbejdsrum.

Man stræber imod, at ingen dømt føres til afsoning ud af landet.

Da politiområdet efter lov (23. marts 1948) om Færøernes hjemmestyre står på B-listen, sager der kan overtages efter forhandling, og da arrestvæsenet delvis er rigsansliggende (jfr. retsplejeloven), der ikke kan overtages, henviser mindretallet til ovenstående grundsynspunkt og fremsætter nedenforstående forslag.

Et andet mindretal (J. Fr. Øregaard):

Denne sag, der er forelagt lagtinget af landsstyret, har to formål:

- 1) at politiet på Færøerne bliver et dansk rigspoliti,
- 2) at øge betydeligt om tallet på politibetjente på Færøerne.

Grunden til, at landsstyret forelægger denne sag, må være fiskeristrejken i 1954 og fiskernes krav til lagtingsmænd og landsstyre om, at sammenkalde lagtinget til behandling af spørgsmålet om højere mindsteløn til fiskerne og også lægestriden i Klaksvig.

I alle demokratiske lande er det således, at foreninger og grupper af mennesker, der ikke får den ret i samfundet, som de har fortjent at få, undertiden, når de fremsætter sine krav på rette sted, for at støtte eller fremsætte disse krav, møder i stort tal til demonstration.

At fiskernes krav var retfærdige, er ingen mere i tvivl om. Lagtinget har derfor ikke alene bevilget fiskerne den mindsteløn, de bad om, men har derudover bevilget dem et betydeligt pristillæg. At landsstyret og lagtingsflertallet også tog fejl i lægestriden i Klaksvig, er klart for alle nu.

Den såkaldte lægestrid i Klaksvig var ikke alene fremkommet af ønsket om at beholde en bestemt læge, men også af misfornøjelse om de meget dårlige sygehusforhold, der er der.

At beboerne i Klaksvig havde ret i sine krav, har landsstyret nu indrømmet ved det forslag, som det har forelagt lagtinget om en millionbevilling til at forbedre sygehusforholdene i Klaksvig. Var denne indrømmelse fremkommet i rette tid, havde ingen demonstration været ude i Tinganæs, og formentlig heller ingen lægestrid i Klaksvig.

Mindretallet synes derfor ikke, at en forøgelse af politiet er den mest nødvendige sag i øjeblikket, men at landets penge anvendes bedre til andre formål. Mindretallet sætter derfor intet forslag frem.

Mindretallet (S. Petersen og P. Petersen) indstiller, at arrestordningen gennemføres efter forslaget fra udvalget, og at politiet omordnes fra kommunalt politi til landspoliti (enhedspoliti).